

Jonas Survila samprotauja
apie ritualo reikšmę
organizacijai

Jonas Urbanavičius rašo
apie EP pokyčius

2 p.

Renaldas Vaisbrodas
pasakoja apie akciją
„Man ne dzin“

Apie konferenciją Rygoje
rašo Ilma Vyšniauskaitė

3 p.

Apie rinkimų šurmulį
ir Kipre vykusius mokymus
skaitykite 4 p.

Kaip jaunieji konservatoriai dirba su prof. Vytautu Landsbergiu...

Šiais metais birželio mėnesį Lietuvoje pirmą kartą vyko Rinkimai į ES Parlamentą. Rinkėjų valia į Briuselį išvyko dirbti, Lietuvai atstovauti 13 parlamentarų.

Parlamento nariams būtina stipri sveikata, kad greta dažnų komandiruočių išstvertų ir darbų maratonus. Tiesa, nuo didelės dalies popierizmo parlamentarų gelbėja jų padėjėjai, vieni dirbantys Briuselyje, kiti – Lietuvoje. Profesorius Vytautas Landsbergis pasikvietė dirbti Jaunuosius konservatorius: Agnę Šiušaitę, Joną Urbanavičių ir Mykolą Juozapavičių.

Kiek laiko jūs jau dirbate?

Jonas: 3 mėnesius.

Mykolas: Maždaug 5 mėnesius.

Agnė: Apie 2 mėnesius.

Jonas, Agnė ir Mykolas džiaugiasi galimybe dirbti kartu su profesoriumi V. Landsbergiu

Ar stipriai pasikeitė jūsų gyvenimo būdas, laisvalaikis pradėjus dirbti pas profesorių Vytautą Landsbergį?

Jonas: Labai. Kita valstybė, kita gyvenamoji vieta, tad keičiasi viskas (Jonas dirba Briuselyje). Pradėjus dirbti pas profesorių Vytautą Landsbergį pasikeitė beveik visas mano gyvenimas (oho!).

Mykolas: Realiai mano gyvenimas iš esmės per daug nepasikeitė, pasikeitė tik tai, kad aš pakeičiau savo darbo vietą. Ir tai, kad darbo valandos nėra griežtai nustatytos. Jei reikia, po darbo tenka padirbėti, kartais – ir savaitgalius paaudoti.

Agnė: Nedirbu su profesorium kasdien, todėl matyt ir nedaug ypatingų pasikeitimų. Padidėjo bendras užimtumas.

Ar daug skirtumų surandate ES parlamentaro padėjėjo darbe, lyginant su prieš tai buvusiomis darbovietėmis?

Jonas: Viskas yra kitaip. Prieš tai buvau teisinis redaktorius ir sėdėjau prie kompiuterio, tiesiog redagavau vertimus, vėliau vienoje įstaigoje dirbau teisininku. O dabar viskas nauja. Kita vertus, aš žinojau ko laukti ir ko tikėtis, nes jau pavasarį buvau trijų savaičių stažuotėje Europos Parlamente ir mačiau kaip ten vyksta darbas.

Mykolas: Iki šiol teko dirbti įvairiose darbovietėse, dirbau draudime, kur darbo pobūdis visiškai kitoks. Esu atlikęs praktiką LR Seime, taip pat dirbau LR Seimo tarpautinių ryšių skyriuje, kur darbo turinys nesutampa su darbu pas profesorių.

Agnė: Man ne tiek svarbu, kad padėdų EP nariui, kiek svarbu, kad dirbu padėjėja pas profesorių V. Landsbergį. Iki šiol dirbau darbą, susijusį su Lietuvos pokario istorija. Tačiau mano darbo pobūdis labai nepasikeitė.

Pakalbėkime apie profesorių kaip apie darbdavį. Kuo ypatingas Vytautas Landsbergis kaip darbdavys?

Mykolas: Pirmiausia, kaip darbdavys jis yra ypatingas tuo, kad turi labai didelį politinį kapitalą ir su tokio lygio politiku man neteko niekada dirbti.

Jonas: Iš tiesų, profesorius yra pasaulyje labai gerbiamas asmuo, ir man pačiam teko matyti ir savom ausim girdėti, kaip kitų šalių Europos Parlamento nariai pagarbiai su juo kalbasi ir sveikinasi. Jie džiaugiasi turėdami galimybę paspausti profesoriui ranką, pasisveikinti su juo. Dirbant su tokiu žmogumi įgyjama milžiniška patirtis.

Labiausiai mėgstami Vytauto Landsbergio kaip „šefo“ bruožai?

Mykolas ir Jonas: Žinių bagažas ir patirtis, erudicija. Ir atsakomybė.

Tai bendrą kalbą randate?

Jonas: Pradžioje normalu, kad kol nepažįsti žmogaus taip, kad galėtum iš pusės žodžio, ar tiesiog be žodžių žinoti ko jam reikia, kartais reikia daugiau laiko sugaišti aiškinimuisi. Bet, berods, toks tarpusavio supratimas „iš pusės lūpų“ jau po truputį pradeda atsirasti.

Sunkiausia užduotis kurią gavote iš profesoriaus?

Jonas: Kartais tenka ieškoti informacijos, kurios neįmanoma surasti žmonėms suprantama kalba (lietuvių, anglų). Tuomet tenka paplušėti. Kitąkart ateina laiškas, jog prieš penkias minutes reikėjo nusiųsti profesoriaus nuomonę dėl dokumento, kuris bus atsiųstas kiek vėliau. Tuomet tenka suktis kaip vorėvi.

Jei atsirastų galimybė tapti darbdaviu, kokius darbus metodus per-

imtumėte iš profesoriaus V. Landsbergio?

Mykolas: Žinoma dar toli, kol mes patys patapsime darbdaviais, bet pirmiausia yra labai gerai tai, jog profesorius efektyviai išnaudojo savo galimybę įdarbinti ne vieną, bet keletą padėjėjų. Taip yra iš ties efektyviau, galima pasidalinti darbo sritimis ir dėl to daug efektyviau įgyvendinti savo darbus.

Jonas: pritariamai linguoja galva.

Ar padėjėjų didelis darbo tempo? Ar pakanka 8 valandų?

Mykolas: Labai priklauso nuo dienos, bet būna visai. Kaip minėjau, darbo valandos nėra nustatytos ir dirbame tiek, kad darbai būtų padaryti.

Jonas: Mūsų darbo valandos Briuselyje nėra nustatytos, tačiau pagrindinis principas yra tas, jog reikėtų darbe atsirasti anksčiau nei viršininkas, o išeiti vėliau nei jis. Mano darbo diena trunka vidutiniškai 9–10 valandų, įskaičiuojant tai, kad penktadieniais realiai darbo yra pusė dienos. Kita vertus, gyvenant svečioje šalyje, kuomet žinai, kad visi, kurie laukia, gyvena Lietuvoje, savaitgalius galima skirti Briuselio, Belgijos ar aplinkinių šalių pažinimui, kelionėms.

Agnė: Mano darbas yra susijęs su konkrečiomis užduotimis, darbo laikas priklauso nuo to per kiek laiko aš padarysiu tą užduotį.

Ar dažnai diskutuojate su „šefu“ apie esamą politinę situaciją Lietuvoje?

Mykolas: Kartais pasiklausiu profesoriaus nuomonės, ką jis galvoja apie vienus ar kitus procesus.

Jonas: Tiksliau būtų pasakyti, jog tai profesorius išsako savo nuomonę (realistas...). Profesorius domisi tuo, kas vyksta Baltarusijoje, Ukrainoje, Rusijoje, Pietų Kaukaze, kitose šalyse. Profesorius dirba šioje srityje, tad šiuo ir kitais klausimais jis dažnai išsako savo nuomonę. Kita vertus, jo nuomonę dažnai sužinai, kuomet tenka surinkti ar versti jo kalbas, straipsnius, pareiškimus.

O apie partijos aktualijas ar kyla diskusijų?

Mykolas: Na taip, kartais.

Jonas: Retai, sakyčiau.

Paskutinis klausimas, gal provokuojantis. Ar keistumėte šią savo darbovietę, jei Andrius Kubilius pasiūlytų būti padėjėju?

Mykolas: Na, dirbti buvusiam aukščiausiam valstybės vadovui yra didelė garbė ir neišmainoma galimybė gyvenime.

Jonas: Prieš keturis metus nuvykau į Europos Parlamentą kaip lankytojas. Tuomet supratau, kad norėčiau čia dirbti. Turėjau tokį tikslą – dirbti Europos Parlamente ar kitoje ES institucijoje. Galimybės, kokias turiu šiandien, tikrai puikios. Tačiau ateityje – kas žino. Manau, kad Andrius Kubilius tikrai įdomus žmogus ir iš jo taip pat būtų ko pasimokyti.

Agnė: Norėčiau pasakyti, kad man didelė garbė būtų dirbti ir su A. Kubiliu, nes iš tikrųjų tai visai kitoks žmogus ir darbo stilius matyt būtų kitas.

Šiuo metu man kaip istorikei svarbiausia, jog galiu istorines, teises žinias panaudoti dirbdama kartu su politiku, kuriam Lietuvoje labiausiai rūpi sovietų nusikaltimai Lietuvos gyventojams.

Kalbėjosi Darius Jonutis

Sidabrinė koja arba Lyderių kalvė

Agnė Šiušaitė
JKL valdybos narė

Lapkričio 5–7 d. Rumšiškėse vyko JKL Lyderių mokykla.

Susirinkę lietingą penktadienio vakarą į Rumšiškių Lietuvos liaudies buities muziejų JKL ugdė lyderius. Lyderių mokykloje dalyvavo ir ją koordinavo organizacijos vicepirmininkas Mykolas Juozapavičius, Valdybos nariai – Radvilė Morkūnaitė, Agnė Šiušaitė ir Jonas Urbanavičius. Mokymų eigoje bendruomenę papildė JKL pirmininkas Darius Jonutis bei vicepirmininkas Evaldas Maceika.

Įsikūrę etnografinių elementų turinčioje sodyboje, esančioje muziejaus Žemaitijos srityje, gyvenome smagioje bendruomenėje. Bendra pusryčių gamyba, jaukūs kambariai ir bambėjimas ant nusenukomai šlykštaus kvapo vandens visus dar labiau vienijo. Mokykloje

Lyderių lyderiai. Sertifikuoti

dalyvavo Vilniaus ir Kauno miestų bei rajonų, Aukštadvario, Kaišiadorių, Klaipėdos, Panevėžio, Zėnavykų skyrių atstovai. Visi džiaugėmės Neringa iš Seredžiaus, kuriame dar nėra JKL skyriaus, bet iniciatyva jį įkurti – tikrai yra.

Šeštadienio diena buvo skirta projektų valdymo užsiėmimams, kurių metu dalyviai kūrė projektus, kurie įgyvendintų šią vasarą Bėbrusuose sukurtą JKL strategiją

Nukelta į 2 p.

PAMAŠTYMAI

Ar reikia JKL'ui ritualų?

Jonas Survila

Kas yra ritualas?

Vienas iš dažniausiai sutinkamų ritualo apibrėžimų sako, kad tai – iracionalus veiksmas, visada atliekamas tuo pačiu būdu, ir skirtas ypatingai religinei ar socialinei progai pažymėti. Ritualas nėra vien tik pirmykščių tautų naudota atgyvena ar vien tik religinių apeigų dalis. Pamirškime siaubo filmus apie Šetono sektas bei religinius fanatikus, nes su ritualais susiduriame ir modernių pasaulietinių valstybių politiniame bei socialiniame gyvenime.

Ar ritualas įmanomas politikoje?

Ir dar kaip! Politikoje ypač svarbūs yra inauguraciniai ritualai, nes jie įteisinga struktūrinius perėjimus, susiejia asmenį su galia, o ritualo „išnešiotas“ modelis vėliau gali tapti praktika. Čia siūlau prisiminti žmogaus, kuris buvo Prezidentas, o dabar yra Niekas, praėjusios inauguracijos metu kilusį ažiotažą dėl naikintuvų skrydžio virš Vilniaus bei Kaune turėjusį įvykti, bet vėliau pakoreguotą, Niekos kreipimąsi į tautą iš balkono (dažno diktatoriaus mėgiamas būdas). Nors iš pirmo

žvilgsnio tai gali pasirodyti kaip Niekos komandos nekompetencijos pasekmė, tačiau panašu, jog tai buvo gerai apgalvoti veiksmai: neturint racionalių argumentų, galinčių įtikinti elektoratą, buvo siekiama krauti simbolinį kapitalą bei stiprinti savo galią ritualais.

Tačiau ritualų naudojimas netinkamais tikslais, neturėtų suklaidinti, kad jų turime atsakyti iš viso. Atvirkščiai, aš įžvelgiu akivaizdų ritualų trūkumą Jaunųjų konservatorių lygoje ir iš to kylančias neigiamas pasekmes. Šiandien organizacijos nariu tampama tiesiog užpildžius anketą! Kiti nariai, negalintys nuolat ir aktyviai dalyvauti organizacijos ar skyrių gyvenime, gali ir nesužinoti apie naujo bendražygio įsiliejimą į mūsų gretas, o naujasis narys nesuprasti, nei kur pateko, nei ką jam gali duoti organizacija. Žinoma, jis gali pasiskaityti informaciją lankstinukuose arba tinklalapyje, tačiau žmogiško bendrumo ir artumo naršydamas internete jis nepajus. Perfrazavus konservatizmo tėvą Burke'ą, JKL trūksta bendrystės tarp buvusių, esamų ir būsimų narių.

Ilgametė įvairių organizacijų partitės rodo, kad vienas iš šios pro-

blemos sprendimų galėtų būti iniciacijos ritualas. Toks ritualas ne tik įpareigotų individą siekti bendrų, o ne asmeninių tikslų, bet ir leistų jam pasijusti svarbiu, suteiktų priklauso kažkam didingesniam, ne vien tik tai lankstinukų nešiotojų būriui, jausmą. Ritualo forma gali būti priesaika, vėliavos pabučiavimas, o galbūt užtektų tik viešo prisistatymo ir susipažinimo su kitais skyriaus nariais per Sueigą. Svarbu, kad toks ritualas būtų.

Ar tai būtų racionalu?

Ne, bet konservatoriai visada ir priešinosi Švietimo epochoje sukurtai absoliutaus racionalumo utopijai, teigusiai, kad žmogaus protas visagalis. Individualus protas niekada nebus išmintingas, išmintinga gali būti nebet karta, šią savo išmintį akumuliuojanti tradicijoje. Todėl konservatoriams ir būdingas išpaireigojimas aukštesnėms, žmogaus vertinimams nepaklūstančioms normoms, ritualai būtų ta išpaireigojimo forma, kuri ir suartintų narius bei leistų pajusti bendrumą, kurio taip trūksta atomizuotoje XXI amžiaus visuomenėje, o Jaunųjų konservatorių lygai padėtų įgyvendinti savo *Viziją ir Misiją*.

Sidabrinė koja arba Lyderių kalvė

Atkelta iš 1 p.

2004–2009 m. Visą dieną dirbome grupėse, kartais atsipūsdami per teorinę dalį. Vakarop darbo grupės pristatė labai konkrečius pasiūlymus-projektus, kaip konservatizmas galėtų būti platinamas tarp studentijos, kaip lietuviai galėtų tapti pilietiškiesni. Šios vaingos ir gausios žiniomis bei idėjomis dienos vakare pirmininkas pasakė įkvepiančią ateities darbams kalbą. Jis kalbėjo apie ambicijų svarbą lyderiui. Kiekvienas jaunasis konservatorius turėtų turėti sveikų ambicijų tapti JKL tarybos ar valdybos nariu, pirmininku ar LR Seimo nariu. Surengtoje mini viktorinoje apie JKL ir Lietuvos politiką trys vaikinai laimėjo marškinėlius su NATO atributika. Vakarą vainikavo bendri šokiai bei speciali JKL pirmininko, tarybos bei valdybos narių programa, kurios metu būsimieji organizacijos lyderiai susipažino su dainomis, be kurių neapsieina nei vienas jaunųjų konservatorių pasilinksminimas.

Taip pat deklamavome buvusio Tėvynės sąjungos pirmininko ir dabartinio Europos Parlamento nario profesoriaus Vytauto Landsbergio eiles (straipsnio pavadinimas turėtų būti siejamas su šia programos dalimi J). Norėčiau paminėti DJ Bacilos (Kęsto) nuopelnus pašėlusiai vakaro atmosferai. Šokančiųjų poreikių pajautimas – stiprioji jo pusė!

Sekmadienį lyderių mokyklos dalyviai žaidė komandos formavimo žaidimus, papildė žinias apie komandos narių vaidmenis bei motyvaciją.

Lyderių mokyklos dalyvių grupės susikalbėjimo ir tolerancijos išbandymui buvo pateikta užduotis – tilto statyba. Galbūt galutinis tilto variantas ir skyrėsi nuo pradinio, tačiau tikslas dėl išradingumo visgi buvo pasiektas – butaforinė mašina pervažiavo tiltą!

Baigdamą trumpą lyderių mokyklos apžvalgą džiaugiuosi puikiai praleistu savaitgaliu ir tikiuosi, kad buvusiuosius Rumšiškėse lapkričio 5–7 dienomis, netrukus pamatysime dar stipriau lyderiaujant mūsų organizacijoje, vietos savivaldybėse – Lietuvos politikoje.

Kaip pasikeitė EP nuo 1979?

Jonas Urbanavičius

EP, Briuselis

Lietuvai tapus ES nare, jos vidaus reikalais tampa ne tik tai, kas vyksta Vilniuje, Kaune, Ariogaloje, bet ir Briuselyje bei Strasbūre. Tiesa, pastaruoju metu tiek Lietuvoje, tiek Europos Sąjungoje sprendžiamieji panašūs klausimai – kas mus valdys? Lietuvoje partijos negali susitarti, kiek kuri turės ministrų portfelių, Strasbūre ginčai kyla dėl to, ar italas, manantis, jog vienšios mamos netinkamai išaugina vaikus, gali tapti Europos Komisijos nariu.

Kaip LR Seimo rinkimai įtakoja Vyriausybės formavimą, visi daugiau ar mažiau žinome ir suprantame, tuo tarpu Europos Parlamento įtaka Europos Komisijos formavimui daugeliui iš mūsų tebelieka „tamsus miškas“. Pabandykime panagrinti, kaip Europos Parlamentas, mūsų pačių išrinktas birželio mėnesį, gali įtakoti Europos (taigi – ir mūsų) ateitį.

Kažkada, daugumai iš mūsų neatmenamais 1979 metais, kai vyko pirmieji tiesioginiai rinkimai į Europos Parlamentą, niekas neišvaizdavo, kad kada nors Parlamentas pasidarys toks įtakingas. Ilgą laiką jis išties buvo labai neįtakingas – nors svarstydamas įvairius svarbius klausimus, tačiau jo nuomonė dažnai likdavo tik rekomendacinio pobūdžio. Todėl europarlamentarai posėdžių salėje guosdavosi vieni kitais, jog Škotijoje kilo grėsmė rudosioms voverėms, ar kad moterys neturėtų nešioti kailinių iš natūralaus kailio.

Tačiau Europos Parlamentui Europos Bendrijos sutartis suteikė ir vieną kitą rimtesnę galią – pvz., pritari Europos Sąjungos biudžetui arba pritari Europos Komisijos sudėčiai. Taigi, taip diskutuojant dėl įvairių svarbių (pvz., rinkimai Bal-

tarusijoje, Rusijos kariuomenės statusas Gruzijoje ar minimalus pesticidų kiekis daržovėse) ar nelabai svarbių (pvz., bitininkystės ar marmelado) klausimų, *Strasbūre išaušo 2004 metų spalio 27 diena*. Visi su nekantrumu laukė tos dienos vidurdienio, kuomet turėjo būti balsuojama dėl naujosios Europos Komisijos (Europos Komisija yra pagrindinė vykdomoji ES institucija – būtent Komisijoje kyla iniciatyva suvienodinti, pvz., kiaušienos importo dokumentus). Tačiau likus porai valandų iki balsavimo, naujosios Komisijos Pirmininkas Ž. M. Barozo pranešė, jog jis nenorėtų, jog

Antroji, mažiau afišuojama priežastis – naujoji Komisija būtų buvusi per daug „liberali“ ir per mažai „socialiai orientuota“. Trečioji priežastis, kurios oficialiai neišgirsite iš EP narių lūpų, bet kurią jums pasakys bet kuris politologas – Europos Sąjungai išsiplėtus iki 25 narių, atėjo laikas „perstumdyti kėdes“ – t. y. persvarstyti, kuri Europos Sąjungos institucija ko verta ir ką ji gali. Ir štai rezultatas – Europos Parlamentas jau įrodė, jog praėjo tie laikai, kai jis svarstydamas tik voveraičių likimą. Dabar Europos Sąjungos politika turės būti kuriama, prieš tai atsakingai pasitarus su EP.

„...Europos Parlamentas jau įrodė, jog praėjo tie laikai, kai jis svarstydamas tik voveraičių likimą“.

EP tą dieną balsuotų dėl naujosios Komisijos.

Kodėl? Kas nutiko? Tiesiog kilo grėsmė, jog Parlamentas nepritaris naujosios Komisijos sudėčiai. Mat nors didžiausioji EP frakcija – Europos liaudies partijos (krikščionys demokratai) Europos demokratų (kuriai priklauso ir pagal Tėvynės Sąjungos sąrašą išrinkti Vytautas Landsbergis bei Laima Liucija Andrikenė) ir būtų pritarusi Komisijai, kitos didžiosios (Socialistų bei Liberalų ir Demokratų) frakcijos greičiausiai būtų balsavusios – prieš. Oficiali priežastis – nepritarimas kai kurių komisarų (visų pirma komisaro, atsakingo už teisingumą, R. Butiljonės) kandidatūroms, teigiant, jog jie negalėtų tinkamai eiti savo pareigų (pvz., jau minėtas R. Butiljonė mano, jog homoseksualizmas yra nuodėmė, o tai, savaime suprantama, nepriimtina liberaliai mąstantiems europiečiams).

Beveik niekas neabejoja, jog naujoji Europos Komisija netrukus bus patvirtinta. Tačiau kol kas neišku, kokią kainą Europos Parlamentui už tai sumokės valstybės narės ir naujasis Komisijos pirmininkas. O būtent nuo to priklausys, kiek įtakingas ateityje bus mūsų pačių išrinktas Europos Parlamentas – vienintelė išties demokratiškai formuojama Europos Sąjungos institucija.

Klumpakojiškas Profesoriaus gimtadienis su JKL

Laurynas Sužiedėlis

Spalio 18 dieną gimė pirmasis nepriklausomos Lietuvos Respublikos vadovas bei Nepriklausomybės akto signataras prof. Vytautas Landsbergis. Būtent šia proga, spalio 23 d. Vilniaus dailės akademijoje ir buvo surengtas vakarėlis, kurį organizavo JKL Vilniaus skyrius.

Gausūs sveikinimai profesorui

Net ir susirinkus svečiams, nebuvo tikri, jog gimtadienio kaltininkas atvažiuos. Kad Profesorius vis dėlto dalyvaus renginyje, paaiškėjo likus tik keliolikai minučių. Tad salėje kilo sumaištis, visi skubėjo rengtis atvykimui. Kai pagaliau Profesorius atvažiavo, lydintas asmens sargybinio bei anūko, salėje jau būriavosi daugybė svečių, tarp kurių buvo JKL narių bei jaunimo iš kitų organizacijų: Lietuvos krikščioniškojo jaunimo blaivybės sąjungos „Žingsnis“, Vilniaus krašto ateitininkų, Jaunųjų Europos federalistų, Lietuvos socialdemokratinio jaunimo sąjungos, organizacijos *In Corpore* bei Vilniaus liberalaus jaunimo organizacijos. Kiekvienos organizacijos atstovai tarė po sveikinimo žodį ir įteikė dovanėles. Ypač išimtinė LSDJS pirmininkės specialiai Profesoriumi padėkamuotas eilėraštis bei padovanota kepuraitė ir kaklaraištis su Socialdemokratų sąjungos simboliu, kuriuos Profesorius, kaip tikras konservatorius, skubėjo kuo greičiau nusiimti ir atiduoti savo anūkui. Sveikinimams įpusėjus, atvyko TS pirmininkas Andrius Kubilius bei Rasa Juknevičienė su antrosiomis pusėmis.

Linksmą bei draugišką susirinkusios kompanijos atmosferą įkaitino lietuvių liaudies šokis Klumpakojis, kurį, jaunosios konservatorės Laimos paskatinti, sušoko ne tik jaunimėlis, bet ir garbieji vakaro svečiai.

Panevėžio jaunimo dienos 2004

Justinas Ilisevičius

Lapkričio 3–4 dienomis Panevėžyje vyko pasaulinės jaunimo dienos paminėjimas. Renginio pavadinimas – „Panevėžio jaunimo dienos 2004“. Vieni iš organizatorių buvo JKL Panevėžio skyrius. Dvi dienas jaunimas mokėsi, sportavo, linksminosi ir bendravo. Pirmąją dieną dalyviai susipažino su ES

programa „Jaunimas“, savivaldybės darbu, susitiko su policijos atstovais, sporto klubų, NVO vadovais, papildomo ugdymo darbuotojais ir kt. Antrąją dieną vyko sporto renginiai ir Jaunimo mugė. Sporto diena buvo pavadinta „Modernusis folkloras sporte“. Vaikinai ir merginos varžėsi netradicinėse sporto šakose; vyko breiko, aerobikos, folklorinių kolektyvų

pasirodymai. Rinkome didžiausios kojos savininką, mažiausios kojos savininkę, taikliausią dalyvį, sportiškiausią organizaciją. Dalyviai buvo apdovanoti įvairiais prizais, diplomais, padėkos raštais, paragavo kareiviškos košės. Šio renginio pasižiūrėti buvo atvykęs ir LR Prezidentas Valdas Adamkus, Panevėžio miesto meras Vitas Matuzas ir daug kitų garbių žmonių.

INTERVIU

LiJOT programų vadovas R. Vaisbrodas

Kaip kilo idėja suorganizuoti tokią kampaniją?

Berods Lietuvoje šiais metais vyko daugiausiai rinkimų. Du Prezidento rinkimų turai, Europos Parlamento rinkimai, mūsų Parlamento rinkimai. Natūralu, kad visi šie rinkimai yra „papuoti“ įvairiausiai viešųjų ryšių technologiniais sprendimais ir kiekvienas kandidatas gali potencialiai tapti „geidžiamiausiu“. Visa tai buvo lydimas ir politinių skandalų, kurie nesužadina pasitikėjimo renkama valdžia ir pačiu demokratinio procesu, apskritai daugelis nematė priežasčių dėl kurių reikėtų dalyvauti rinkimuose. Atsižvelgus į visus šiuos faktorius „MAN NE DZIN“ akcijos tiesiog labai reikėjo.

Koks buvo šios kampanijos pagrindinis tikslas?

Pagrindinis tikslas pasiekti kuo daugiau jaunų žmonių, kurie ateitų išreikšti savo pilietinę valią.

Kaip ir iš kur pavyko gauti finansavimą?

Informacinę kampaniją parėmė JAV ambasados Demokratijos komisijos programa. Kaip pavyko gauti? Mes tiesiog radome vienas kitą.

Kodėl buvo sugalvota rengti „happening“ ir ar jie pasiteisino? Kur jie labiausiai pasiteisino?

Pasirinkimas buvo paprastas „PIGU – PERKU!“. Turėjome ribotą biudžetą ir ambicingus tikslus. Nenorėjome būti nuobodūs, o verčiau – linksmi ir kitokie.

Happening'as buvo išeitis, nes šie renginukai mums suteikė galimybę

MAN NE DZIN

Rugsėjo 27–spalio 8 d. ir spalio 12–spalio 22 d. vyko pilietinė akcija „MAN NE DZIN“. Mykolas Juozapavičius kalbėjosi su vienu iš akcijos sumanytojų ir organizatorių Renaldu Vaisbrodu.

atkreipti į save dėmesį, jaunimėlis dalyvavęs happening'ų organizavime linksmam praleido laiką. Buvo linksmas. Juk dalyvauti rinkimuose yra įdomu.

Ar jie pasiteisino ir kur jie pasiteisino? Sunku pasakyti. Manau, kad pasiteisino ir tapo nauju pavyzdžiu kaip atkreipti žmonių dėmesį reklamos perpildytose gatvėse. Galimybė eiti nuo durų iki durų, kabinant durų pakabukus, pasiekia kiekvieną asmeniškai, tik štai tų durų pakabukų tik 20 000 vienetų...

Kokia veikla dar buvo vykdoma kampanijos metu?

Happening'ai buvo veikimo ašis. Aplink juos mūsų partneriai regionuose turėjo kūrybinę laisvę, vieni suderino tai su miesto šventėmis, kiti surengė koncertėlius, žodžiu – veikla vyko ir vyko labai įvairiai.

Kas realiai įgyvendino kampaniją?

Kampaniją organizavo bei įgyvendino Lietuvos jaunimo organizacijų taryba (LiJOT), padedant mūsų partneriams iš 15 Lietuvos miestų.

Kokia buvo tikslinė grupė ir ar manote, kad kampanijos metu ji buvo pasiekta?

Tikslinė grupė buvo jaunimas nuo 16–25 bei vietos bendruomenė. Manome, kad bent iš dalies kampanijos tikslinę grupę pasiekėme.

Kuo ši kampanija buvo ypatinga ir kitokia nei prieš tai buvusios „Jaunimo Europa“ etc.?

Ši kampanija pasiekė daug daugiau viešo laiko ir erdvės. Kampanijos simbolis – žadintuvas – puikavosi televizijose, radijuje, lauko ir vidaus reklaminiuose ekranuose, internetinėse svetainėse. Ši kampanija buvo ypatinga ir tuo, kad realiai jautėme nuolatinį rinkimų pulsavimą ir spaudimą, kad iki rinkimų liko tik tam tikras kiekis dienų, o dar tiek

daug būtų galima padaryti, dar tiek daug idėjų būtų galima įgyvendinti.

Kaip vertinate rezultatus?

Rezultatai puikūs. Manau per tokį trumpą laiką, tokio masto kampaniją suorganizavome sėkmingai. Šiuo metu atliekame tyrimą, kiek jaunų žmonių dalyvavo rinkimuose tuose miestuose, kuriuose vyko kampanijos renginiai. Tikimės, kad MAN NE DZIN turėjo poveikį abejojančiųjų apsisprendimui dalyvauti rinkimuose.

Ar padidėjo jūsų tikslinės grupės (jaunimo) aktyvumas rinkimuose?

Preliminariais duomenimis, jei ir padidėjo, tai labai neženkliai. Vis tik, jei kampanijos nebūtų, kas žino, gal šis rodiklis būtų sumažėjęs.

Ar bandysite iš Vyrtausiosios rinkimų komisijos gauti tikslesnius duomenis, kiek jaunimo dalyvavo šiuose rinkimuose?

Laukiame informacijos artimiausiu metu.

Ar ryžtumėtės dar kartą organizuoti tokio masto kampaniją? Ką darytumėt kitaip? Kodėl?

Žinoma, kad darysime. LiJOT nuolat dirbs ties jaunimo pilietiškumo skatinimu. Manau viską darytumėme kitaip, nes kartotis neverta. Geriausia būtų pradėti pasirėmimą kampanijai anksčiau, nes laiko trūkumas buvo jaučiamas nuolat. Manau reikėtų didinti kampanijos mastą. Judėti nuo 15–20 miestų iki 30–35 miestų. Esu tikras – resursų rastumėme, o poveikis būtų daug efektyvesnis.

Ką patartumėt jaunimui, kuris nebalsavo ar tik galės balsuoti pirmą kartą per kitus rinkimus?

Pakelkite savo balsą!

Kalbėjosi Mykolas Juozapavičius

Sugužėjo susirinko, Net žalia girelė linko...

Lina Jočenkaitė

Spalio 2 d., šeštadienį, nuo pat ankstyvo ryto sotinės Rotušės aikštėje buvo jaučiamas ypatingas subruzdymas. Į aikštę vis plūdo jaunimėlis apsiginklavęs įvairiausiai rakandais. Atrodė žmonių ir galo niekada nebus matyti: kas gražiausiom kariatom ratuotas atbildėjo, kas visokiausiai neregėtai daiktai nešinas atėjo, kas bėgte griudamas atidundėjo. Visi tik judėjo, krutėjo, skubėjo, įrenginėjo prekystalius, laktė tai pirmyn, tai atgal, rėkavo, komandavo, dirigavo... – užvirė Vilniaus miesto jaunimo organizacijų mugė.

Rotušės aikštė pavirto verdančiu katiliuku, vis puškuojančiu ir garuojančiu nuo lankytojų, užplūdusių Vilniaus miesto jaunimo organizacijų mugė. Ir kiekvienas, nesvarbu, ar ši vizitą planavęs nuo praėjusių metų, ar netyčiom, visai atsitiktinai užklydęs, galėjo rasti visko, ko tik širdelė troško: čia jaunieji konservatoriai konservatizmo tiesas lankytojams aiškina, Raudonasis Kryžius visiems savo pagalbą siūlo ir AISEC'as – išpūdingas karjeros galimybes žada, o Vilniaus universiteto studentų atstovybė – studentiško gyvenimo subtilybėmis dalinasi, ir elsiečiai, ir liberalus jaunimas... ir dar daug daug kitų jaunimo organizacijų lankytojus tik vilioja ir savo globon priimti žada.

Tačiau ne vien tik reklaminių jaunimo organizacijų stendai akį traukė ir lankytojus žavėjo – jaunimo organizacijų prisitapatymai scenoje daug iškalbingesni už visus reklaminius šūkius buvo. Kas šoko, kas dainavo, kas grojo, kas vaidino ar savo iškalbą demonstravo... jaunimo organizacijų narių talentai visu gražumu atsiskleidė. Net Vilniaus miesto meras Artūras Zuokas, ir tas, norui sudalyvauti Vilniaus miesto jaunimo organizacijų mugėje neatsispyrė ir sveikinimo kalbą pasakė bei esama švente džiaugėsi. Taip nepastebimai greitai ir prabėgo dienele...

Ir aš ten buvau, lankstinukų visą glėbį prisirinkau, iš visų „fainiausių“ jaunimo organizacijų išsirinkau ir Jaunųjų konservatorių lygos nariu tapau...

Konferencija Rygoje: „Europos Sąjunga – Rusija. Ar įmanomas tarpusavio bendradarbiavimas“

Ilma Vyšniauskaitė

EDS (European Democrat Students) surengė konferenciją tema „Europos Sąjunga – Rusija. Ar įmanomas tarpusavio bendradarbiavimas“ spalio 27–31 dienomis Rygoje, į kurią sukvietė jaunimą iš įvairių Europos šalių: Kipro, Portugalijos, Vokietijos, Didžiosios Britanijos, Vengrijos, Švedijos, Prancūzijos, Moldavijos, Lenkijos, Estijos, Latvijos ir Lietuvos. Lietuvai atstovavo keturi JKL Vilniaus ir Panevėžio skyrių nariai. Penkios dienos praleistos Rygoje suteikė galimybę ne tik suvokti kokiomis nuotaikomis gyvena ir aktyviai veikia ES ir kitų šalių jaunimas, kaip siekia prisidėti prie demokratijos kūrimo savo Tėvynėse, bet ir kartu linksmam bei turiningam praleisti laiką.

Latvijos konservatyvaus jaunimo sąjunga (LCYU) pasirūpino svetingu priėmimu, apgyvendinimu bei įdomia programa. Konferencijoje Latvijos parlamentarai dalyviams pasakojo apie Latvijos ir Rusijos tarpvalstybinius santykius, pristatė tik įstojusios į ES šalies užsienio politikos gaires taip pat, kokias antikorupcinės politikos pasiekimais Latvija gali pasigirti. F. Borisovo (PR consultant) ir B. Kuznetsovo (CIRP) iš Rusijos pranešime tema „Rusijos dešiniųjų ir liberaliųjų politinių jėgų vaidinimas“ ir B. Borisovo (PR consultant) ir B. Kuznetsovo (CIRP) iš Rusijos pranešime tema „Rusijos dešiniųjų ir liberaliųjų politinių jėgų vaidinimas“ nuskambėjo nerimas dėl Rusijos demokratinės, dešiniųjų jėgų išlikimo. Pasak šių pranešėjų, Rusijoje įsiga-

lėjusi „biurokratinė bei korupcinė demokratija“, sunku išsilaikyti demokratinėms jėgoms ir stiprinti pozicijas visuomenėje, kuomet dešinioji jėgos neprileidžiamos prie žiniasklaidos, o jaunimas verčiau renkasi politinę karjerą partijose, kurios iš vien veikia su V. Putinu ir užima daugumą Parlamente. Kalbėtojai iš Rusijos išreiškė prašymą palaikyti kontaktus su jų organizacijomis bei padėti jiems kovoje prieš nedemokratinį procesus Rusijoje. Moldavijos atstovai savo šalies politinę padėtį apibrėžė kaip gana sudėtingą, žmonės gyvena skurdžiai, demokratiniai principai sunkiai skinasi kelią žmonių sąmonėje. Rezultatai gana dėsningi, mat šalyje tebėra rusų karinės pajėgos, šaliai vadovauja komunistas. Moldavija labai laukia naujų rinkimų, kuriuose viliamasi išsirinkti dešiniuosius. Tuomet, pasak moldavų, gal būtų pradėta artėti prie Europos.

Nors dienomis seminarai buvo gana rimtomis temomis, vakarais niekas mums netrukė pasilinksinti. Lietuviai labai smagiai susibendravo su atstovais iš Rumunijos, Moldovos, Lenkijos bei Italijos. Vaisinome vieni kitus gėrimais iš savo šalių, ragavome skanią rumunišką slyvų naminę „Bugi Bugi“, nuo kurios ne tik šokome bugi, bet ir makareną, klumpakojį ir traukėm lietuviškas dainas, kurios sužavėjo svetimtaučius. Pasak jų, mes, lietuviai – pati dainingiausia ir linksmiausia tauta.

Mokymai Minske, Kijeve: Kaip parengti ir įgyvendinti tarptautinį projektą

Visai neseniai, spalio 14–17 dienomis jaunieji konservatoriai Birutė Vorevičiūtė ir Evaldas Jucevičius lankėsi Baltarusijoje ir Ukrainoje seminare kontaktams užmegzti. Ši kelionė – vienas iš daugelio LiJOT (Lietuvos jaunimo organizacijų taryba) pasiūlytų projektų, kuriame dalyvavo penki įvairių organizacijų atstovai iš Lietuvos (LiJOT, Skautų, JKL), Norvegijos, Lenkijos, Baltarusijos.

Projektas skirtas išmokyti rengti tarptautinius jaunimo projektus, užmegzti naujus kontaktus, sužinoti daugiau apie jaunimo iniciatyvines grupes. Projektą parengė ir finansavo norvegų tarptautinė jaunimo organizacija „Youth Council of Norway“. Birutei Vorevičiūtei ir Evaldui Jucevičiui buvo įdomu bendrauti su atstovais iš norvegų organizacijos. Evaldas: „Norvegai labiau įsitraukę į politiką, jų organizacijos struktūra gerai suplanuota“.

Kelionės pradžią lietuviai praleido Baltarusijos sostinėje Minske, kur susipažino su skirtingomis vietos jaunimo organizacijomis. Vienos iš jų buvo politinės, kitos sprendžia užimtumo, kultūros problemas, rašo knygas apie vaikų psichologiją ar kaip išugdyti lyderius. Jaunuosius konservatorius ypač domino, ar Baltarusijoje politinės, kad ir jaunimo, organizacijos nesusiduria su įvairia spauda, žodžio, nuomonės ir pažiūrų laisvės apribojimu.

Šių organizacijų nariai atsakė, kad jų veiksmai griežtai apriboti įstatymais ir jeigu per daug „kišiesi“ į politiką gali gauti išpėjimą, du tokie išpėjimai ir organizaciją uždaro. Evaldas Jucevičius stebėjosi, kad Baltarusijoje žmonės, kuriems apie 20–30 metų savo organizacijose dirba savanoriškai, padeda kitoms organizacijoms. Jos ne tik palaiko su kitomis organizacijomis ryšius, skatina jaunimo iniciatyvą, organizuoja įvairias stovyklas istorinėse vietose.

Iš Minsko lietuviai kartu su baltarusais važiavo į Ukrainos sostinę Kijeve. Ten susitikę su Ukrainos atstovais dalyvavo susipažinimo vakare, kuriame pristatė savo organizacijas, žaidė įvairius susipažinimo žaidimus. Kita diena prasidėjo supažindinimu su Ukraina ir diskusijomis grupėse keturiomis temomis: politinė, meninė-kultūrinė, religinė, studentų ir bandė parašyti savo projektų idėjas. Vėliau vyko vadovų – norvegų pa-

skaitos apie tai, kaip efektyviai bendradarbiauti tarptautiniuose projektuose, idėjų ieškojimas, pradinių minčių apibendrinimas, kaip įveikti didžiausią kalbos barjerą, palaikyti užmegztus kontaktus.

Paskutinę kelionės dieną buvo kultūrinis vakarėlis, kurio metu kiekvienas atstovas turėjo parodyti tai, kas būdinga tik jo šaliai. Baltarusai linksmo savo liaudiškais judriais žaidimais, lietuviai vaišino lietuvišku midumi, sūriu, duona, išmokė linksmą, liaudišką žaidimą, parodė Audriaus Stonio filmą „Skrydis per Lietuvą arba 510 sekundžių tylos“, kuris sužavėjo visus dalyvius, o norvegai sakė, kad ir patys norėtų turėti tokį filmą apie savo šalį.

Paskutinis susirinkimas buvo skirtas pakomentuoti, suformuluoti išvadas, kaip pavyko projektas. Atsiliepiamai buvo geri, išskyrus kelis priekaištus, kad susirinkusių organizacijų tikslai, paskirtis buvo skirtinga, todėl ne visi rado bendraminčių.

RINKIMAI RINKIMAI RINKIMAI

Rinkimai, štai kuo gyveno JKL'as daugiau nei mėnesį, kai kurie gal net ir du. Praūžė ši karštinės banga, daug kam iš jaunųjų konservatorių suteikusi galimybę iš arčiau susipažinti su politikų ir partijų rinkiminėmis kampanijomis. O politinio pasaulio virtuvė Lietuvoje per šiuos rinkimus buvo gana įvairi ir spalvinga.

Laura Ramanauskaitė

Kauno jauniems konservatoriams buvo daugybė galimybių save realizuoti rinkimų veikloje: pradedant pagalba kandidatams, įvairios agitacinės medžiagos platinimu, bei dalyvavimu susitinkant su rinkėjais ar tiesiogiai dalyvaujant rinkimų komisijos veikloje.

Vienas iš įdomiausių darbų buvo tiesioginis bendravimas su rinkėjais ir agitavimas. Jaunimas aktyviai įsiliejo į TS politikų rinkimų kampanijas. Važinėjomės po rinkimų apylinkes su TS kandidatų autobusu, smagiai trypėme į taktą su „Ainių“ kapela. Teko išgirsti daugelio žmonių nuomonę apie Lietuvos partijas ir apsisprendimo motyvus, o kartais ir paprieštarauti bei išsakyti savo nuomonę. Susitikimuose išreikštas rinkėjų susižavėjimas netradicinėmis Lietuvos partijomis bei pažadėtu lengvu duonos kąšniu (o gal rūkyta dešra) vertė susirūpinti.

Kauno jaunieji konservatoriai aktyviai dalyvavo rinkimuose stebėtojų pozicijoje „matyk-girdėk“. Teko atlaikyti nemažą srautą rinkėjų ir maloniai bei kantriai jiems paaiškinti balsavimo tvarką. Bet sunkiausia buvo išlikti gyvybingam iki rezultatų skaičiavimo pabaigos. Pagalbos teko ieškoti kavos puodelyje,

nors, pasak Kauno jaunųjų konservatorių, iš saldaus miegelio teko prikelti ne kolegas, o kitų partijų stebėtojus.

matyti, kaip reiškiamą meilę besišypsantiems, cituoju: „grieko verdam“ kandidatui – bučiny ant kalendoriuko. Kiti gi, baisiai neken-

čia – burnoja, keikia, siunčia taip toli, jog ir ausys užsiraityt gali, paaiškėja, jog politikai yra kur kas labiau apgailėtini nei kiaulės, nes aršioms rinkėjams gyvulėlius skersti gaila, o štai prieš seimūnus ir pretenduojančius jais tapti, ranka nesudrebėtų – būtų daug kraujo...

datą Šakiuose buvo daugelis.

Arvydo Vidžiūno kampanijoje Šakiuose dalyvavę jaunieji konservatoriai dirbo įvairius darbelius, klajavo plakatus, dalino agitacinę medžiagą, bendravo su rinkėjais bei dalyvavo įvairiose akcijose.

Pirmojo turo pabaigoje mūsų kandidatas rengė padėkos koncertą visiems pagalbininkams. Koncertavo „Delfinai“, „Yva“, „Next“.

Rinkimų laikotarpiui buvo įsteigę Šakių jaunimo antipopulistinį frontą. Jo veikloje dalyvavo dalis JKL narių, idėją įgyvendino miesto bei rajono jaunimas. Šakių centre, priešais Rotušę, stovėjo didžiulis išmargintas konteineris, į kurį gyventojai buvo prašomi mesti rinkimines skrajutes su populistiniais kandidatų sąrašais. Populisto „karūną laimėjo“ Jonas Ramonas. Nugalėtojas gavo diplomą ir indelį skysto... Kad jūs dabar žinotumėt kaip jis už tai supyko...

Kai kurioms konservatoriukėms teko ir smurto patirti. Šakių rajono mero žmona iš jų per jėgą išlupo dalintus agitacinius lankstinukus ir dar prigrasino, jog pakvies policiją, esą žemdirbių šventės metu, kurią parėmė J. Ramonas, agituoti yra draudžiama.

Nors rinkimų rezultatai šakiečių nenudžiugino. Tačiau į JKL'o gretas įsiliejo dar daugiau Šakių jaunimo, kurie kelią į JKL'ą atrado agitacijos metu.

Radvilė Morkūnaitė

Kiekvienas, dalyvavęs TS kandidatų rinkiminiuose štabuose, galėtų pasakoti bent po kelias juokas keliančias, kuriozines situacijas. Vieni rinkėjai be galo myli TS, stengiasi visokiais būdais tai demonstruoti – kurti poemas, susikauti su oponentais. Teko

Belieka visiems mūsų mylimiems politikams dar kartą pagalvoti, kaip įgyti žmonių pasitikėjimą, idant netektų paragauti švininės kulkos ar šakės dūrio pilvan, idant galėtume savo valstybę vesti į sėkmę.

Kaip Šakių JKL'as agitacijoje dalyvavo...

Už mūsų kandi-

Mokymai Kipre: „Jaunų moterų įgalinimas dalyvauti politikoje per kuravimo programą“

Radvilė Morkūnaitė

Daug gerų išpūdžių parsivežiau iš Kipro. Mokymų projektą „Jaunų moterų įgalinimas dalyvauti politikoje per kuravimo programą“ (*Empowerment Young Women in Politics through Mentoring Programme*) parengė Kipro Nacionalinė jaunimo organizacijų taryba (*The Cyprus Youth Council for International Cooperation*) kartu su Viduržemio jūros regiono lyčių studijų institutu (*Mediterranean Institute of Gender Studies*) bei Kipro Tarpkultūrinio Centru (*The Intercultural Center of Cyprus*). Iš visos Europos susirinko 25 dalyviai (tiksliau, dalyvės). Lietuvai atstovavome trise.

Pagrindinis mokymų tikslas – supažindinti dalyvius su kuravimo programa, suteikti žinių jos plėtojimui savo valstybėse, susipažinti ir pasidalinti informacija apie moterų galimybes dalyvauti ne tik politiniame gyvenime, bet ir visuomeninėje veikloje visoje Europoje. Mano nuomone, šis procesas yra be galo svarbus žmonėms, naujai atėjusiems

dirbti į tam tikrą sritį, aplinką. Ko gero, labai dažnai mes susiduriame su neformalioju kuravimu, kuomet daugiau patyręs, nebūtinai vyresnis, specialistas supažindina „naują“ su darbo principais, veiklos sritimis ir pan. Kuratorius, tai tarsi mokytojas, kuris padeda mokiniui susipažinti su aplinka, įgyti reikalingų žinių savo užsibrėžtiems tikslams

įgyvendinti. Bendraujant su dalyvėmis išaiškėjo, kad kuravimas būtinas ir labai naudingas jaunoms moterims, norinčioms aktyviai dalyvauti politiniame gyvenime. Dažnai moterims trūksta pasitikėjimo savimi, todėl labai svarbu tinkamai paruošti ir padraštinti jaunas moteris aktyviai veikti. Aptariant situacijas dalyvių šalyse (Maltoje, Italijoje, Didžiojoje Britanijoje, Austrijoje, Šveicarijoje, Rumunijoje, Suomijoje ir t. t.) paaiškėjo, jog skirtumas tarp Šiaurinių ir Pietinių valstybių vertinant požiūrį į aktyvų moterų dalyvavimą visuomeninėje veikloje visgi yra gana didelis. Patriarchalinė sistema, pvz., Kipre vis dar yra labai gaj, kaimo vietovių gatvėse – daugiausiai vyrai, baruose moterys nesilanko, o ir eiti pasivaikščioti vienai vakare – nederą.

Apmokymuose aktyviai diskutuojant minėtomis temomis „užgimė“ nauji tarptautiniai projektai.

Jei sugalvosite važiuoti į Kiprą, nusiteikite, kad viskas labai brangu (dešrainis 8 Lt, mažas alaus – 12 Lt...) bei tyro alinantis karštis. Vos tik atvykome ir išlipome iš lėktuvo paryčiais, iškart tvokstelėjo tvanki, drėgna karščio banga. Dėl to puikiai suprantu, kodėl kipriečiai tokie tingūs, niekur neskubantys – paprasčiausiai nebelieka jėgų, mat daugiau nei 300 dienų per metus yra saulėtos. Man susidarė išpūdis, jog tai puikus klimatas miegui.

Pasitaiko visaip. Stovykla Šakiuose

Evelina Mackonytė

Šią 2004 metų vasarą Jaunieji konservatoriai savo stovyklą nutarė rengti Šakių rajone. Savaitgalis prasidėjo penktadienio popietę, statant palapines gražioje stovyklavietėje, esančioje netoli Nemuno kranto. Tiesa, vaizdas ne toks idiliškas, kaip norėtūsi, tačiau bent jau horizonte nesimatė plaukiančių fotelių. Gamta, miškelis, upės krantas... Miela atitrūkti nuo miesto.

Į pavakarę susirinkus daugumai, buvo prisėsta prie laužo. Šakių skyriaus jaunimėlis, rengęs šią stovyklą, išties stengėsi įtikti svečiams: programa, vaisės ir gera nuotaika buvo „pateikta“ kiekvienam atvykusiam.

Pasitaiko pasiklysti...

Vėliau, daugumai atsipalaidavus, pradėjus bendrauti ir pažindintis su dar nepažįstamais, staiga atvažiavo pasienio posto kareiviškas automobilis – pasirodo, kažkas iš mūsų spėjo dingti. Prasidėjo paieškos, trukiosios iki 3 valandos ryto: išnaršė visas pakampes, brūzgynus, klampojom per pelkes ir karvės paliktas piešoves vesti žymes, kol galiausiai radom tą vienintelį pamestąjį. Vargšas išsigandęs buvo įlindęs kažkokios piešos vidury. Džiaugsmo ašaros bei emocijos liejosi per kraštus. Ko tik nepadarytum dėl kolegų bendraminčio...

Pasitaiko pargriūti...

Kitą rytą jaunimo pasisveikinti atvyko E. Vareikis bei A. Vazbys, kalbėję mūsų organizacijai svarbiomis temomis: ryšiai su Tėvynės sąjunga, JKL'o ateitis, bendradarbiavimas su Jaunaisiais krikdemais bei Lietuvos perspektivos Europos Sąjungoje. Dominantys klausimai sukėlė nemažai diskusijų, kartais netgi ginčų, kurie buvo numalšinti kareiviškos žirnių košės porcijom. Nuo tų ginčų teko Vienam ir nugriūti.

Popietės atokaitai perėjus į vėly vakarą, buvo surengta diskoteka po atviru dangumi, kas žymėjo mūsų trumpos, bet turiningos stovyklos pabaigą. Pasilinksminus ir išsimiegojus (arba ne), kitą rytą susirinkusieji išsiskirstė po savo miestelius ir kaimus ruošti ateinančio rudens darbams.

Jaunųjų konservatorių lyga

Gedimino pr. 15, LT-08121 Vilnius, Lietuva

Tel. (8 ~ 5) 261 57 39. Faksas (8 ~ 5) 261 57 03.

El. paštas info@jkl.lt. Puslapis internete www.jkl.lt

Laikraštįje išsakytos mintys gali nesutapti su leidėjo mintimis.

Spausdino UAB „Baltijos kopija“, Kareivių g. 13B, LT-09109 Vilnius